

MISJONS RØSTEN

FRITT, UAVHENGIG ORGAN I MISJONENS TJENESTE

2. ÅRGANG

1. JUNI 1930

NUMMER 11.

Fra Ranchi og Sapura-fjellene i India.

Fra Benjamin og Gunhild (Aabo) Finström.

Hjertelig takk for «Misjons-Rosten» som kommer regelmessig, og som til og med har funnet veien hit ut til mitt nye hjem — langt inne i Sapura-fjellene.

Jeg hadde lenge kjent at jeg ikke var på den plass Gud ønsket meg i India, og har bedt meget om at Herren skulde vise meg klart hvor mitt virkefelt var. Det er jo så at man er opptatt med språkstuderer de to første år, og i den tiden betyr det jo mindre hvor man oppholder seg, så lenge man vet hvilket språk man skal studere. Og det var klart for meg, for jeg forlot Norge, at jeg skulde studere Hindi. Dette er det språk som er mest brukt i India og det sies at man kan reise over hele India og gjøre sig forståelig når man kan Hindi.

I høst var det 2 år siden jeg kom hit ut og nu hadde jeg lest Hindi i 2 år og lengtet etter å komme rundt til folket med livets ord. Men der stod jeg, uten bibelkvinnene. *«Alene kan man ikke godt gå ut av flere grunner. I denne tid blev jeg så invitert til Cornelius' hus, og der var det — for å gjøre en lang historie kort — at jeg traff ham som nu er min mann, nemlig Benjamin Finström. Haa er æresmedlem i Svenske Alliance Misjonen (member of honour), det vil si at han ingen lønn eller understøttelse har fra S. A. M., men fortroster sig på Herren for alt han behøver. Jeg sender med et stykke som han selv skrev om hvordan han blev ledet inn på troesveien, det er oversatt fra engelsk. Han har tilbragt meste-parten av sitt liv i Amerika og bruker helst engelsk i tale og skrift, ellers er han født i Sverige. Stykket blev skrevet en gang i høst og lyder som følger:*

«Jeg har vært i India i nesten tre år, og jeg må si de har vært de beste tre år i mitt liv, enda fristelser og ildprover har vært mer intens og hyppigere enn i noen annen periode av mitt liv. Det er i virkeligheten når vi blir intet i oss selv og ikke har egen grunn å stå på, at Gud får anledning til å sette våre føtter på loftets grunn. —

Jeg hadde vært her omkring 2 år da min underholder sviktet mig. Jeg vet ikke til denne dag hvorfor, men Herren tok mig op, priset være hans hellige navn! Jeg hadde å ta et sprang ut i mørket, som noen kaller det, men jeg kaller det ikke slik, for jeg landet i min kjære himselfars armer, lysenes Fader.

— Når jeg mottok den dærlige nyhet at mine kvartalspenger ikke var kommet, blev jeg urolig og det begynte å gå rundt for mig. Jeg hadde enda ikke lært å for-

trøste mig på Herren for alt. Jeg tok en spasertur i håp om å komme vekk fra disse tanker, men til ingen nytte. På gaten møtte jeg en mann som ga mig 25 rupees. Det beroliget mig noe, men det var ikke nok til å stille bølgen. Den natten kunde jeg ikke sove. Det var ikke bare tanken på at jeg intet hadde å leve av, men samtidig fristet fienden mig også med at jeg måtte ha syndet imot Gud og derfor hadde han avskåret mig fra mitt underhold. Dette var verre enn det første, Nu var det intet å gjøre, men reise hjem. Det blev mørkere og mørkere inntil det siste lysglimt sluknet. Hent mot morgenen var det fullstendig mørke i min sjel. Det syntes som det gikk fra mismot til fortvilelse. Jeg satt i sengen og forsøkte å gjenvinne likevekten, men forgjeves. Da sendte jeg et nødop (S. O. S. call) gjennem mørket: «Herre vær mig nådig!» Og som et lyn kom der et lysglimt med endelig skriftsteder: «Jeg vil ingeni-lunde slippe dig og ingeni-lunde forlate dig!» Dette var som morgenstjernen. — Det neste var: «Og min Gud skal efter sin rikdom fylle all eders trang i herlighet i Kristus Jesus». Det var som demring av en ny dag. — Det tredje kom fra den tale Jesus holdt på berget når han han sa: «Se til himlens fugler, de sør ikke, de hoster ikke, de samler ikke i lader, og eders himmelske Fader føder dem allikevel. Er I: meget mer enn disse?» Det va full-lys dag. — Og i samme forbindelse: «Akt på liljene på marken, hvorledes de vokser, de arbeider ikke, de spinner ikke, men jeg sier eder: Enn ikke Salo: all sin herlighet var kledd som en av dem». Nu strålet rettferdighets sol med full glans i min sjel.

Jeg hadde forsøkt å regne ut om det ikke var noen måte hvorpå jeg kunde få inn penger, men alt vaklet under mine føtter. Men nu stod disse fire skriftsteder som granatpiller som gikk like gjennem fortvilelsens dynd og havnet på urtidens klippe — og det var fred, underbar fred! Intet annet enn Guds evige ord kan holde oss oppe under alle omstendigheter i livet, og tilslutt gi oss inngang: vårt hjemland over skyen! Den beste blant mennesker kan svikte, men Gud aldri!

Så langt min manns vidnesbyrd. Han har nu ledelsen av S. A. M.s eldste misjonsstasjon Mandulwa som ligger ca. 50 eng. mil mellom Sapura-fjellene. Denne stasjon blev av fru. Franklin åpnet for ca. 26 år siden og har sin egen historie. På grunn av at den ligger så ensomt, og også fordi klimaet her er prøvende, har det ikke vært lett å få noen til å stanse her. De fleste som har vært her har fått

den bekjente feber, som her er så meget av. Men da min mann for ca. 1 år siden sluttet sig til denne misjonen og da fikk velge hvilken misjonsstasjon han vilde gå til, denne eller en som ligger me. centralt og som var lettere å ivareta, så valgte han denne.

Hvad det betød for en ensomt mann å ta vare på alt det arbeid som er her, kan nok vennene hjemmest vanskelig sette sig inn i. Her er evangelisk arbeid og vi har to evangelister og fem bibelkvinner som daglig går ut med livets ord. Her finnes også et barnehjem for gutter og et for piker, og skole hvor barna blir undervist opptil 5. klasse. I hjemmene finnes ca. 50 barn, og alle skal ha mat, klær og tilsyn. Så er her jordbruk, hvor de største guttene lærer å dyrke jorden. Dette blir de fleste leveveier når de blir voksne og gifte. De får da mot en meget rimelig pris rente jord av misjonsstasjonens eiendom og får et lite hus å leve i. I mai har vi ikke mindre enn 5 par som skal gifte sig å settes bo. Av disse har et par kjent sig kallet til evangelisk arbeid og de er begge utdannet for denne gjerning.

Her er også en klinikk, hvor medisin blir utdelt til de syke. Under regntiden er det en stadig strøm med folk, som kommer med åpne sår for å bli behandlet. Da misjonsstasjonen ligger så avsides har vi også en liten butikk for hjemmet og for de folk som bor rundt omkring her. Ved siden av

alt dette har vi en kirke med en forsamling på ca. 200 medlemmer. I kirken har vi møte hver søndag formiddag og søndagsskole om eftermiddagen. Ellers har vi møter på verandaen i vårt hus en gang om uken og hver søndagskveld.

At dette var for meget for én mann kan nok vennene forstå, ved siden av at det var ensomt og prøvende å være så alene midt i jungelen. Så nu er vi altså to i dele arbeidet, sorges og gleder, og hjelpes ad på veien hjemad mot vårt herlige mål: himmelen.

Vi er lykkelige over å være i Herrens vilje, og troesveien vil vi fortsette å vandre, selv om prøvelsene iblandt er store. Herren er dog frostaf, og på ham alene fortroster vi oss.

Venner, vær snild og vær med og be om vekkelse over dette sted. Vår daglige bønn er at Gud må sende et Andersens verk over oss alle her. Jesus vil snart komme igjen og hente sin blodkjøpte brud. O, at han måtte få mange til lønn for sin smerte også her fra Bhilandet.

Her er fremdeles meget urolige tider i India. Det siste vi horte var at det var gått ut hemmelig ordre til alle guvernementets tjenere om å være rede til krig. Gandhi, den store folkeleder, har vært meget påvirket av kristendommen, men skal ha uttalt, at han har forspilt sin siste nådesanledning. Hvad gavner det ham da om han

vinder hele Hindustand? Venner, bed at Guds sak må ha fremgang, selv under disse så kritiske tider. Bed også for de innfødte troende, at de må få nåde til å stå for Gud under alt.

Så tilslutt de hjerteligste hilsener til alt Guds Folk. Eders i Jesus forbundne og for India utgivne

Benjamin og Gunhild Finström.

Fra br. og str. Desmond.

Den 28—4—30.

Våre elskede i Herren, Nåde og fred!

«Og jeg vil alltid håpe og til din pris legge ny pris. Herren er god et vern på trengselens dag, og han kjenner dem som tar sin tilflukt til ham.

Salm. 71, Nahum 1, 7.

Det er velsignet, når alt annet vakler og solen er skjult bak tykke skyer, og stormen raser villt, å ha sin tilflukt i Herren, den evige klippe. Vi synger så salig: Se opad om enn skyen skjuler solen, den sitter enn på himmelbuen blå. Sjelefienden har det travelt i våre dager, og en måte han er meget virksom på er å skille Guds barn og således hindrer han dem som har reist ut for i Jesu navn å anfallte hans festninger i hedningeland. De nødvendige midler blir nedsatt og arbeidet blir lammet, muligens delvist nedlagt. Har nu mottatt kr. 800.00 fra Forts. 2. side.

Ny misjonsmark.

Kinamisjonsforbundet har under overveilelse åpning av nye arbeidsfelter. En nedsatt komité har innstillet på undersøkelse av forholdene i Manchuria, særlig den nordlige provins, og i Central-Asia nærmere bestemt Bokhara, Uzbekistan.

Gandhi og India.

Dansk «Kristelig Dagblad» har hatt en samtale med misjonær J. Andersen, som nettop er vendt hjem fra India. Vi hitsetter et utdrag:

— Det er ikke lett for noen misjonær å uttale sig, sier hr. Andersen. Det er nu ca. 2½ måned siden jeg forlot India, og her til kommer for det første, at vi misjonærer helst vil være nøytrale i politikk og for det annet, at sensuren er så streng, at man meget vanskelig kan gjøre sig tanke om hvordan situasjonen egentlig er. Den er jo i hvert fall meget forandret fra den gang jeg forlot India.

— Hvordan var den da?
— Den kan betegnes som en sterk, ja voldsom gjæring. Utsla-

get er jo først kommet senere.

— Men Gandhis aksjon?

— Ja, han var den ledende kraft, men årsakene til hvad der nu skjer ligger dypere.

Han formår unektelig å påvirke massene, men det er ikke lett å si hvor meget.

Der må være mere i gjære enn vi tror. Ellers slo regjeringen ikke slik i bordet. Jeg tror at man herhjemme skal være forsiktig med å feste lit til de underretninger der kommer, men som nasjonal fører har Gandhi uten tvil hele folket med sig.

Det faktum at formannen for den lovgivende forsamling i Delhi mr. Patel, har nedlagt sitt mandat, virker meget foruroligende, synes jeg; ti man kan befrykte at mange vil følge ham, og det er jo til gunst for Gandhi. Men på den annen side har det hos mange der rolig og praktisk kan bedømme forholdene, svekket tilliten til Gandhis politikk sterkt, at han og hans fløi så avgjort avviste den hånd England rakte ut, da man innbød til en forhandling ved den såkalte «round table conference.»

Det er ingen tvil om at den radikale fløi er sterkt påvirket av Moskva. Personlig tror jeg dog ikke der er noen øieblikkelig fare for revolusjon, men derimot nok for lokale oprør hist og her. De vil England imidlertid med lett-het kunne make.

Samtalen ledes hen på det sterkt

aktuelle unions spørsmål i Syd-India, og J. Andersen uttaler herom:

— Dette spørsmål optar mange sterkt, men det befinner sig i stadig på forhandlingenes stadi, og det er ikke lett å si, hvad utfallet vil bli. Det vil møte store vanskeligheter fra den anglikanske fløi, der holder på apostolisk suksjon, men praktisk gjøres der dog store forberedelser for en sammenslutning som den planlagte, og enkelte kongregasjonalistiske misjonærer har da også fått lov til å tale i anglikanske kirker. Men utover dette kan der intet bestemt sies, for Lambeth-konferansen har funnet sted. Hvad der er skjedd i det siste år kan kun betegnes som forberedende øvelser.

— Hvordan ser inderne på sådanne unionsplaner?

— De har vanskelig for å forstå at kirken i Vesten er splittet i så mange forskjellige samfund og finner det derfor naturlig, at en sammenslutning foretas.

— Og hvad mener misjonærer av de andre nasjoner?

— De ser på planene med velvilje og mener, at dette er veien fremad mot en indisk kristen kirke.

Den norsk-lutherske kirke i Amerika samlet inn over 1 million dollars siste år til indre- og ytmisjonen.

MISJONS-RØSTEN

Fritt uavhengig organ i misjonsens tjeneste.

Bladet utgis i Sarpsborg av en redaksjonskomitee og utkommer hver 1. og 15. i måneden. — Alle brev og meddelelser til både redaksjon og ekspedisjon sendes under adr.: «Misjons-Røsten», Post box 32, Sarpsborg.

Abonnementspris er: For enkelt nr. 20 øre, kr. 2,00 for halvåret og 4,00 pr. år. Til utlandet koster bladet kr. 6,00 pr. år. Bladet kan bestilles i alle landets postanstalter og hos kommisjonærene. Adresseforandringer, skriftlig opsigelse og betalinger skjer til ovenstående adr.

Den ytre misjon.

I forbindelse med stevnet i Drammen i pinsen vil også spørsmålet om misjonsordningen bli drøftet på et brødre møte. Det har jo i den senere tid vært et brennende spørsmål og meningene har vært delte.

Det er også et spørsmål som trenger overveielse da det er av stor viktighet for misjonsaken. De frie venner har jo alltid hevdet den oppfatning at misjonærene skal stå fritt og mange som har følt Guds kall, har reist ut i tro til Gud og Herren har vært trofast. Uten noen menneskelig garanti for opphold m. m. er de begynt misjonsarbeidet som har båret rike frukter. Dette ønsker de også å fortsette med.

Det som er mest bibelsk er vel at menigheten, som misjonæren tilhører, overtar å støtte sin utsending så langt den evner. Hvad der også er blitt gjort. Men mange menigheter eller venneflokker er for små til å underholde en misjonær og en broder eller søster har påtatt sig å være kasserer og formidle innkommende midler.

I den senere tid har imidlertid regjeringene i mange av de lande hvor hedningemisjonen drives krevet at misjonærene må være tilsluttet en godkjent misjons-sammenslutning, der garantier for at misjonærene ikke vil falle de respektive land til byrde. For å erholde retten til å drive uinnskrenket misjonsvirksomhet — den såkalte «Personalite civile» — må misjonærene i hjemlandet utstede et dokument hvor misjonens tillidsmenn stiller sig som garantister overfor regjeringene i de forskjellige lande. Med dette som bakgrunn må vi se tingene som de er, at det vil bli umuug å drive misjonsvirksomhet uten å være tilsluttet en ordnet misjons-sammenslutning. Hvor menigheten er stor nok vil antagelig den kunne være garantist og alt er forsåvidt i orden.

Håper at de brødre som har påtatt sig å sammenkalle brødre-møtet, har innhentet uttalelser fra misjonærene og vil kunne gi alle opplysninger.

Fremfor alt: La alvoret av misjonens nødvendighet stå helt klart for den enkelte og la det ikke være preget av denne ubeslut-somhet og ustadighet som endel har lagt for dagen i den senere

tid. Ta tid innfor Gud i bønn og bli sikker i hvad Guds vilje er. Ved å følge de forskjellige brødres syn, uten selv å ha noen selvstendig mening om saken, blir man bare kastet om, uten å komme til noen personlig klarhet.

G. Iversen.

FRA INDIA

(Forts. fra 1. side.)

kassereren. Det er for fire måneder. Det dekker på langt nær ikke utgiftene ved misjonsstasjonen, og broder Desmond har i det siste arbeidet for det samme som en innfødt vilde arbeide for, for å hjelpe til å dekke utgiftene. Vi føler oss forvisset om at Gud har sine her og der som han taler til, og vår bønn er at den enkelte må få nåde til å lukke sine øren for menneskenes røst og kun lytte til ham som taler fra himlen.

Gud har velsignet våre møter og vi ber og tror at mange må snart helt bryte med sin kaste og overgi sine liv til Herren Jesus. I det siste har flere barn kommet til søndagsskolen. En av våre små piker som har kommet tu søndagsskolen i to år, blev gift for et par uker siden. Hun er knapt tolv år. Om et par måneders tid må hun gå til sin manns hus og da er det slutt med søndagsskolen for henne. Hun har dog lært den enkle sannhet om Jesus og kan flere skriftsteder og sanger utenat, så vi må nu be at søden som er sådd i barnehetet må bære frukt, så lille Fulmani må stråle som en juvel i Jesu krone.

Det er beklagelig å se og høre om alle disse barneekteskaper. Der er nu kommet en lov at giftealderen for småpiker må være 14 år, men hvem holder den? To måneder før denne lov skulde tredde i makt blev 25,000 småbarn fra 1 til 12 år ektevidde. Hvem kan sitte i roilighet i Sion og ikke rekke ut en hjelpende hånd? Den lille pike (som har fått navnet Marta) som vi mottok denne måned var en av dem som en kan si blev kastet fra hus til hus, og levde på nåde hos dem som ikke hadde råd til å ha henne. Hun hadde nok blitt et tidlig bytte for ekteskapet om ikke Herren i sin nåde hadde sendt henne hit. Hun er så lykkelig nu, stakkar, og er svært flink til å lære.

Hetetiden har satt inn i all sin fylde, selv vinden er som om den kom fra en stekeovn. Misjonærene omkring bereder sig for å gå til fjells for den varmeste tid. Str. Nordli reiste på fjellet for to uker siden. Hun klarte ikke å studere i varmen. Det er nu det fjerde år vi tilbringer hetetiden herne. Vi føler jo svært behov av en forandring, men det er umuug så lenge innkomstene er så små. Holder også fremdeles på å be om en brønd. Våre naboer, de nye engelske misjonærer vi skrev om, skal nu reise til fjells og de har nektet oss å ta vann mens de er borte, så br. Desmond har måttet betale en hindu for å få tillatelse til å ta vann. Bed kjære venner at der må bli en utvei for vann.

Revolusjonskrig herjer nu omkring oss og der har vært spilt meget blod. Flere europeere er

blitt drept og mishandlet på en rå måte. Dog vår Gud formår å utfri sine. Den Gud som var på Elisass tid er just den samme idag.

Igår hadde vi besøk av ca. 30 menn som hadde gått tilfots en 6-7 norske mil. Hadde et velnet møte med dem. Det var vel-

signet å utså livets ord til disse hungriige sjele.

En hjertelig takk til hver og en som har ofret til Guds sak. Herrens lønner.

Vær så hjertelig hilset fra oss alle her. Eders i striden og på Jesus ventende

Br. og str. Desmond.

Skolearbeidet blandt kineserbarna.

Vi bringer her et bilde av en del av str. Ida Lorentzens skolebarn. Det er en liten flokk kinesiske gutter og piker, som lærer å lese, skrive og syngte og på denne måte utdannes til små nyttige samfunnsborgere. Er barnearbeidet her hjemme av stor viktighet, er det i ennu større grad påkrevet ute i det urolige Kina, hvor barna i en tidlig alder utnyttes

til det ytterste i kampen for tilværelsen og det daglige brød.

Og det beste av alt, de små vinner på denne måte for barnevennen Jesus. De lærer bibelen å kjenne, og søden som såes i disse små barnehjarter vil nok spire og bære frukt i sin tid.

Måtte Herren få utta sig evangelister og biltekninner blandt disse små. Det er jo hovedformålet med undervisningen.

Herlighetens konge kommer.

Av O. Gamsf, Finnmark.

Løfter i porte eders hoveder og åpner eder i evige døre så herlighetens konge kan dra inn!

— Saltn. 24. 7.

Det enkelte menneske kan sammenligens med et selvstyrende lite rike.

I dette rike foregår kampe, seier, nederlag og fremgang o. s. v.

Den sanne seier og fremgang er dog avhengig av hvem som er den styrende i riket. Riket som begynner herne i ringhet, skal fortsette i evighet, og det er derfor av dobbelt viktighet hvem som er regenten — kongen i riket, enten verdens fyrste eller herlighetens konge.

Bibelen forteller at vi får alle vill —. Hele verden ligger i det onde, beherkes av verdens fyrste. Herlighetens konge kommer. Ropet lyder — Løfter i porte eders hoder og løfter eder i evige døre så herlighetens konge kan dra inn.

Hvo er denne herlighetens konge?

Hvordan ser han ut? Svaret lyder fra mannen i «ånden vaktårn»: — Han har ingen skikkelse og intet utseende så vi kan ha lyst til ham. Foraktet var han og forlatt av menn, en mann full av piner og vel kjent med sykdom, og som en for hvem man skjuler sitt åsyn, foraktet, og vi aktede ham for intet. Mange si-her enn idag, når de merker herlighetens konge banker på den lukkede port: — Han har ingen herlighet. Vi kan ingen skjønnhet se — ingen herlighet.

— Hvorfor skulde vi lukke portene op? Vi stenger fremdeles «viljens porters» — disse evige døre — dørene til det evige verdier —.

O, du arme! Kan du ikke se? Har verdens fyrste (verdens Gud) helt blindet dig?

Hør dog hvad mannen i vakt-

årnet videre sier om kongen: Sannelig, våre sykdomme har han tatt på sig, og våre piner har han båret. Men vi aktede han for plaget, slagen av Gud og gjort elendig. — Men han er såret for våre overtredelser, knust for våre misgjerninger. Straffen blev lagt på ham, for at vi skulde ha fred, og ved hans sår har vi fått lægedom. Es. 53, 35.

Hør også hvad et vidne sier som så ham:

— Og vi så hans herlighet — en herlighet som den enbårne sønn har fra sin far, full av nåde og sannhet.

Løfter i porte eders hoder så kongen kan dra inn.

Vil du idag lukke han inn? Han vil dra inn nu.

Han kommer ikke med soldater og våben for å bryte sig inn, han appellerer til dig. Vil du? O, åpne nu «viljens port» for ham, og han vil gå inn, og jage ut all uroen og ufreden og skape et fredsrrike, hvor han selv alltid er med og styrer og leder.

Hør, det står også skrevet om ham: Han er veldig til strid (Sal 24, 8.) Følg med inn i haven, se hvor han kjemper. Mørkets makter leirer sig enn mere om ham jo nærmere han kommer kongestaden. Se ham! Han kjemper ei med kjødlige våben, «kun kjærlighet hans våben var, og derfor så jeg himlen åpen, da han for mig blev åpenbar.»

Se ham! der han ledes frem. Tornekronen er trykket på hans pande, blodet rinder ned over de vakre kinder. Synder, se herlighetens konge!

Hør hans mektige kongeorde: Fader forlat dem, ti de vet ikke hvad de gjør.

Kampen blir ennu mere heftig. Verdens fyrste tror at slaget nu er vunnet. Plutselig lyder det at-

ORD FOR DAGEN:

Ofte Gud takksigelse og betale de beste dine lotter.

Saltn. 50, 14

ter fra kongen: Det er fullbrødt. Seiren var vundet —. Han kjempet mot makten, myndighetene og stillet dem ålytt tilskue i det han viste sig som seierherre på korset.

O, kan du ennu ingen herlighet se? Du sorgfulle — urolige, lyttende! La kongen få komme inn! Hør atter hans kongeorde: Sønn vær frimodig dine synder er dig forlatt. (Matt. 9, 2.) Har er såret for våre overtredelser — orre! til vår rettferdighetskorset! — Hå dig o Jesus, Herrens Herre. Synderne bløde seier du vant. Dødsfanger arme løste med blodet med dig o Jesus leve nu får.

Du som har lukket kongen ute! Er kongens fyrstendomme så stort over dig idag som da du lukket ham inn? Er hans fyrstedømme over oss stort, da du freden være uten ende. (Es. 9.) Der tales og leses om strid, strid blandt nasjonene og strid blandt Guds folk. De mange vinger synes å måtte presse frem, selv om det skjer på bekostning av kongens bud: Enhver hinannen Ja selv om de små små r i k e r s fred må ofres, kongen settes utenfor, mens vi hersker. Slik ser det ut for å ropet fra de fleste lyder idag: O, venner, la oss lukke op men uen for for kongen.

En siste vanskelige tid ber det at kjærligheten skal kold og urettferdigheten stor. Mange vil sikkerlig uten at å anet det selv, engang oppdage, kongen er utestengt og at de skilt fram ham.

Herlighetens konge kommer atter i kraft og megen herlighet. Lykkelig da den som er rede.

Pår kongen råde da bli sang ren: ord sannhet selv i denne ørvne tid.

Altenfjord i Finnmark den 15-1930.

Hilsen O. Gamsf.

Mine tider er i din hånd.

Når jeg forgyves søker å utgrunne dine uransakelige gjerninger, må jeg da få nåde til å bli å sette min lit til din urokkelige rettferdighet og trofasthet. De beste av fedre på jord kan bli forledet til hårdhet og strenghet, men du, o Fader, er aldri feile. Du vil ikke og kan bli tilfoie et eneste slag som ikke er nødvendig. Jeg boier mig derfor for din visdom, også hvor jeg kan kan gjennomskue den. Jeg tror på din kjærlighet, også hvor jeg kan kan se dens spor. I tilbedende dren ser jeg tilbake over alle dine underfulle forelser med mig i den som gikk.

Dr. Macduff.

Bibelen og dagspressen. Det store engelske blad «Times» har daglig på fremskutt plass sitat fra Bibelen. Initiativet er tatt av bladet selv, men utvalgte av bibelsteder besøges av en av de ledende menn innen det Britiske bibelselskap.

Vennes
avholdes i Askim
på onsdag 1. lok
den 1. januar
Vinner som an
te medtar utspil
E. A. Nordhagen
på edokanter delte
STEV
avholdes i Holm
Begynner kl. 10
Alle hjertes
Kaffe og min
del.
SPRETT
Fra «Eben-Eser»
Kjære «Mis
Vil soende dig
lukkert ham inn?
farten. For tide
Enok Wangberg
Han står trollig
og fortsetter i
Wangberg fikk
sin vandringss
ning da men h
vel til å flytte
med Herren.
Det er op
hans sønn så
sin fars gjern
steder finner
re godt om v
der og hans s
ter vår men
materielle.
Vi har nu
assonpter be
tid nesten h
vært gjenne
tilross for å
er en mege
folket. Så
så har ikk
vært store
Håper den
Miligen
for å øv
men i pins
ke riktig i
Hjertel
H
Stevne
mange ø
efstrelse
nonsene
nesteve
skjellige
for Nor
ningem
i tiden
Side
Gunha
brevne
langd
Benja
ligere
Misj
ønsk
lykk
Gud
arbe

Vennestevne

avholdes i Askim. Begynner pinsaften og fortsetter 1. og 2. pinsedag i lokalet «Fremtiden».

Venner som ønsker overnatte medtar ultteppe.

E. A. Nordquelle med fler predikanter deltar.

STEVNE

avholdes i Holmsbu 15. juni. Begynner kl. 10 1/2 form.

Alle hjertelig velkommen.

Kaffe og mineralvann på stedet.

For vennene
Chr. Latsen.

SPRETTE FELTER

Fra «Eben-Eser» i Tromsødalen. Kjære «Misjons-Røsten».

Vil sende dig en liten hilsen i farten. For tiden er jeg hos Br. Enok Wangberg på «Ebeneser». Han står trolig for arbeidet her og fortsetter i sin fars spor. Br. Wangberg fikk tidlig legge ned sin vandringstav, etter vår mening da, men han hadde i sin levetid tjent Guds råd, og var ferdig til å flytte herfra for å være med Herren.

Det er opmuntrende å se at hans sønn så energisk har optatt sin fars gjerning. Ikke mange steder finner man det. Det vil være godt om vennene kom vår broder og hans søster ihu i deres, efter vår mening, store gjerning her oppe, både i bønn og med det materielle.

Vi har nu hatt en serie vekkesemstør heroppe, en par ukers tid nesten hver kveld. Møtene har vært gjennomgående godt besøkt, tiltross for at det for nærværende er en meget uheldig tid å samle folket. Så langt vi har kunnet se så har ikke de synlige frukter vært store, noen har dog bønnet sig. Håper dem også vil holde ved.

Muligens reiser jeg en tur syd for å overvære stevnet i Drammen i pinsen. Det er dog ennå ikke riktig avgjort.

Hjertelig hilsen til alle.

Henrik Eilertsen.

Vennestevner.

Stevnens tid er etter inne, og mange er de som vil ta ut på «fretseisere». Vi henviser til annonsene om de forskjellige vennestevner rundt om på de forskjellige kanter.

Arsmote

for Norges Frie Evangeliske Hedningemisjon holdes i år i Bergen i tiden 29.—30. juni.

India.

Siden vi sist hørte fra søster Gunhild Aabø, India, ser vi av brevet på 1. side idag at hun har inngått ekteskap med misjonær Benjamin Finstrøm. Han har tidligere stått for Svenske Alliance-Misjonen, men står nu fritt. Vi ønsker broderen og søsteren tillykke med forbindelsen og ønsker Guds velsignelse over deres felles arbeid i Herrens tjeneste.

Vekkelsen i Bø.

Telemark, fortsetter og det sies fra pålitelig hold at ca. 200 stykker er kommet med. Gud velsigne presten som Gud får bruke. Gid Gud fikk bruke alle prester i Norge.

Den største.

Da disiplene innbyrdes strød om hvem av dem skulde regnes for den største, sa Herren: «Folkets fyrster hersker over dem, og de som bruker myndighet over dem, kalles deres velgjørere. I derimot ikke således, men den største blant eder bli som den minste, og den overste som den der tjener» (Luk. 22, 25—26).

Det er alltid dem som forsøker å overføre til Guds rike de prinsipper som behersker verden. Således begynte også disiplene, inntil de blev mer oplyste. Enhver av dem kunde møte et krav: Peter mente at han var den største. «Om enn alle vil forarges på dig, så vil jeg dog aldri forarges». — Andreas kunde gjøre sin alder gjeldende. — Jakob og Johannes vilde ikke noies med mindre enn å sitte ved Herrens høire og venstre side. — Selv Judas kunde tro at han var den største, eller iethvertfall den viktigste, da han bar pengene.

Det mest almindelige er, at der føres en usømmelig strid om forrang. Det er intet i vår Frelseres liv og vandring vi har mer behov av å merke oss, enn at han alltid var i tjeneste. Han søkte ikke ære og anseelse.

Det er underlig å legge merke til hvordan endel optrer der mener sig å være skikket til å innta tjenende stillinger i menighetene. Hvis ikke alle ting går efter hvad «jeg vil», påberoper man sig en så stor åndelighet at resultatet derav blir at man — sitter hjemme! Så har man da fred og ro, og det beste av alt: man slipper ansvaret for Guds sak.

Vår Herre Jesu Kristi åk er dem ikke mer gagnlig. Men Jesu selv tvetter deres føtter. «Se, jeg er som en tjener blant eders».

Vandre i Ånden.

Det liv Jesu levde er et forbillede for oss, og de gjerninger han gjorde skal også vi gjøre (Joh. 14, 12). Likesom han levet ved Faderen, skal vi leve ved ham. Men det kan imidlertid kun skje ved Hellig Ånden, ti uten Ånden kjenner vi ikke Guds vilje, vet ikke hvad der er skjænket oss av Gud (1. kor. 2, 12).

Men har vi fått Hellig Ånden, så er det det store spørsmål, om vi lyder Hellig Ånden. Jesu Mors til tjenerne: «Hvad han sier eder, det skal I gjøre.» Dette ord kan anvendes som rettesnor for et liv i overgivelse til ham. Da er det ikke mere oss, der skal uttenke og planlegge og handle, men våre tider er i hans hånd (Sal. 31, 16), og han selv vil la oss høre sin røst (Joh. 10, 3).

Før var vår tid «stedse for hånden», idet vi handlet ut fra vår egen viljes bestemmelser og egenkjærlige tilbøieligheter, men nu vet vi at der er noe som heter «Guds time». Og når Guds time er blitt vår time, så regner vi med hans visdom, allmakt og ledelse i stort og smått og oplever stadig hans under.

Til dem der vil være og er Jesu disiple, sier han: Uten mig kan I slett intet gjøre (Joh. 15, 5); men med ham — i «hans time» og under hans ledelse — formår vi alt (Fil. 4, 13).

Herren kaller på dig.

(Joh. 11: 28).

Av O. Karlsen.

Kjære ulykkelige sjel, Jesus Guds And. Dette vidnesbyrd gir venter på dig. (Apb. 3: 20). Han elsker dig (Joh. 3: 16—19). Han vil rense og tvette dig fra (alle) dine synder, om du vil be ham om det. Vær snild og les Apb. 1: 5 og 1. Joh. 1: 9 og Hebr. 9: 12—14 og Ef. 1: 7 og Apb. 15: 9 og kap. 20: 28. Vil du adlyde denne kjærlige innbydelse som disse bibelvers sier du skal gjøre? Din sjel skal da bli ren og salig (1. Kor. 6: 11. Salm. 32: 1—2).

Og ved Kristi blod få en ren og god samvittighet (Hebr. 9: 13—14) og du er et Guds barn (1. Joh. 3: 1—3) og himmelarving (Rom. 8: 17) og en gren i vintreet (Joh. 15), et lem på Kristi legeme (Ef. 3: 6. 1. Kor. 12: 18). I denne stilling har du ditt navn i Livsens bok (Luk. 10: 20).

Er du tu inntil døden (Apb. 2: 10) så skal du en dag få se ham som han er (Math. 5: 8) og bli med ham til brylluppet (Math. 25: 10). Du som leser disse ord, bered dig til å møte din Gud!

(Amos 4 og Joh. 1: 21). Jesus er såre nær! (Apb. 1: 7—8). Alle ting tyder på at Jesus kommer snart. Se Math. 24, Apb. 22: 12 Mark. 13: 26—27. Apb. 1: 7—8. Mat. 25: 30—31. Disse bibelvers viser at Jesus kommer snart. Han kommer meget snart! Tegn i sol og måne og stjerner skal skje, og er sett. Flere av våre venner har sett ildbokstaver på himlen: «Jesus kommer!» Andre igjen har sett tallet «19». Det er virkelig et Jesus kommer! Selv har jeg sett tegn i månen. De fire viserne på verdens ur viser klart Jesu komme. Uenigheten i samfundet er et tegn på Jesu komme. Den store skandale i landets prester som fornekter Jesus Kristus, er et tegn på at Jesus kommer. (Mat. 24: 11 fig., 2. Petr. 2). Enda får disse falske, antikristelige prester tale til folket i kirkene landet over. Dette er også et tegn på at Jesus kommer. Glem ikke det!

LITT FRA SLAGMARKEN

Siden vi sist skrev i «M.-R.», har vi besøkt byer og landstrekninger med Kristi fulle evangelium. Og Jesus, min frelser, har vært med og velsignet.

Atter fikk vi nåde til å besøke de hellige i Halden, Tistedalen, Ørsætre og dens omegn. Siden en tur til Prestebakke og Enningdalen. Ordets dor har vært oplatt, all ære til ham. De hellige på «Salens» i Halden lever vel. Skarer av mennesker moter frem og sang og vidnesbyrd gjør slag i slag. I de dager jeg var i Halden, kom br. L. Pethrus fra Stockholm dit og holdt møte. Det var en glede å høre ham, da han talte et fulltonet evangelium til folket. Det blev mottatt med takk til Gud. Pethrus er ikke stor i sine egne øine, men stor i Herrens øine, og deri ligger hemmeligheten til den underbare fremgang på møtene i Stockholm, og hvor Gud sender ham. Vi hadde aldri sett hverandre før, men under en kort samtale, var det som vi skulde ha kjent hverandre i årevis. «En hog ande var i honom». Dan 6. (Sv. overs.) En hog ande o.s.v. (se 4. mosb. 14) som er oplyst av

Dette vidnesbyrd gir venter på dig. (Apb. 3: 20). Han elsker dig (Joh. 3: 16—19). Han vil rense og tvette dig fra (alle) dine synder, om du vil be ham om det. Vær snild og les Apb. 1: 5 og 1. Joh. 1: 9 og Hebr. 9: 12—14 og Ef. 1: 7 og Apb. 15: 9 og kap. 20: 28. Vil du adlyde denne kjærlige innbydelse som disse bibelvers sier du skal gjøre? Din sjel skal da bli ren og salig (1. Kor. 6: 11. Salm. 32: 1—2).

Og ved Kristi blod få en ren og god samvittighet (Hebr. 9: 13—14) og du er et Guds barn (1. Joh. 3: 1—3) og himmelarving (Rom. 8: 17) og en gren i vintreet (Joh. 15), et lem på Kristi legeme (Ef. 3: 6. 1. Kor. 12: 18). I denne stilling har du ditt navn i Livsens bok (Luk. 10: 20).

Er du tu inntil døden (Apb. 2: 10) så skal du en dag få se ham som han er (Math. 5: 8) og bli med ham til brylluppet (Math. 25: 10). Du som leser disse ord, bered dig til å møte din Gud!

(Amos 4 og Joh. 1: 21). Jesus er såre nær! (Apb. 1: 7—8). Alle ting tyder på at Jesus kommer snart. Se Math. 24, Apb. 22: 12 Mark. 13: 26—27. Apb. 1: 7—8. Mat. 25: 30—31. Disse bibelvers viser at Jesus kommer snart. Han kommer meget snart! Tegn i sol og måne og stjerner skal skje, og er sett. Flere av våre venner har sett ildbokstaver på himlen: «Jesus kommer!» Andre igjen har sett tallet «19». Det er virkelig et Jesus kommer! Selv har jeg sett tegn i månen. De fire viserne på verdens ur viser klart Jesu komme. Uenigheten i samfundet er et tegn på Jesu komme. Den store skandale i landets prester som fornekter Jesus Kristus, er et tegn på at Jesus kommer. (Mat. 24: 11 fig., 2. Petr. 2). Enda får disse falske, antikristelige prester tale til folket i kirkene landet over. Dette er også et tegn på at Jesus kommer. Glem ikke det!

Se Mat. 10: 40—41, kap. 20: 34—40. Mark. 9: 41. 1. Kor. 15: 58. Hebr. 6: 10. Dette er Jesu egne ord til alle dem som i kjærlighet tar imot hans ringe små av et villig hjerte.

En kjær broderhilsen til alle, helleg, så langt bladet når, med 1. Kor. 16: 23—24. Ef. 6: 23—24. 1. Kor. 13: 13. Es. 3, 10.

O. K.

P. S. En kjær hilsen til våre søsken på Greåker. Vi glemmer ikke de salige moter Herren gav oss sammen, tross den sorg at en del av de gamle kjære søsken har forvillet sig bort i treldom. D. S.

Du må fødes på ny.

Forbedring er ikke det samme som gjenfødelse. Loftet om å betale nye regninger, kvitterer ikke for de gamle. Fremtidig god oppførsel gjør ikke bot for de forbigangne synder.

Du må fødes på ny!

Vårt liv

er ikke en rekke tilfeldige hendelser, hvor Guds forsyn leilighetsvis griper inn, men vårt liv er under hans forsyns styrelse fra vårt første åndedrett til det siste, i de minste enkeltheter som i de aller største.

Bibelsk Tidsskrift

er et letfattelig og greit redigert tidsskrift som har som motto: «Alt Guds ord til alt Guds folk». Det fastholder Bibelen som Guds ufeilbarlige ord og har en stor oppgave i vår av bibelkritikk og moderne teologi opfylte tid. Det utkommer en gang i måneden og redigeres av Ragnvald Froyshov Hønefoss.

Vennestevne

avholdes på Storsteinnes i Balsfjord lørdag den 5te juli til mandag den 7de. Venner som vil besøke vennene bedes velvilligst å skrive til br. Nils Tollefsen, Storsteinnes i Balsfjord.

Vennestevne

avholdes om Gud vil på Bethel Ski den 29de juni kl. 11. Mat, mugge og kopp medtas. Alle hjertelig velkommen i Jesu navn.

For vennene
K. Aarmo.

Pinsestevne 1930

Om Gud vil avholdes stevne i forbindelse med brødrekonferanse i

KNOFFS GT. 6 DRAMMEN. Konferanse lørdag eftm. (pinsaften) kl. 5.

Møte 1ste og 2nen pinsedag kl. 10 fm. og 5 eftm.

Til behandling på konferansen foreligger spørsmålet om de frie venners stilling til det ved tidligere konferanse innsatte brødræd.

Skulde der være andre spørsmål som de enkelte vennegrupper og evangelister ønsker opptatt på konferansen bes dette meldt fra på forhånd.

De av vennene som ønsker å komme til konferansen og stevnet må melde dette — helst samlet fra forsamlingsene — til S. Severinsen, Smithestrøveien 19, Drammen, innen 1. juni så vil der bli sørget for innkvartering.

Vel møtt i Jesu navn.
Drammen i mai 1930.

Brødrene.

Søndagsskolestevne

avholdes om Gud vil i Betanias, Kr.sand S. 5., 6. og 7. juli hvor alle frie venner som arbeider i søndagsskolen og andre interesserte er velkommen.

Velkomstmøte lørdag kl. 8 aftn.

Det vil bli samtale om søndagsskolearbeidet og dets store betydning for den oppvoksende slekt. Det vil bli sørget for innkvartering på lokalet og hos vennene. Ta ulttepper med.

Hjertelig velkommen i Jesu navn. Skriv i god tid.

Broderligst

Rolf Hermansen, barbersalongen Real, Kr.sand S.

E. Thoresen, Minnesund st.

GYLNE KORN

— Guds nåde kan ikke virke i menneskene, for menneskene er sannrud overfor ham.

— En manns kraft står alltid i forhold til det kall, Gud gir ham, og i forhold til den nidkjerhet og begeistring hvormed han helliger sig kallet.

— Hvorfor går du så tung om hjertet? Har du glemt at du bot midt i Guds frelse, at du er hos ham, som i sig selv er nok for alle.

— Si ingenting som du ikke vil at Gud skal høre. Gjør ingenting som du ikke vil at Gud skal se. Skriv ingenting som du ikke vil at Gud skal lese. La alt hvad du foretar dig være i Guds lys.

Meddelelser

og annonser m. v. til «M.-R.» bedes venligst sendt i god tid, helst 8 dager for utgivelsesdatoen. Det vil lette arbeidet betydelig for utgiverne.

Diamant sliper diamant.

(Mal. 3, 17—18).

Prediken av Harry I. Steil, Springfield.

Fra eng. ved Marth. Nielsen.
(Resten).

Når sliperen er tilfreds med de to diamanters flater, kaster han alt i liden for å smelte legeringen og laser diamantene. Dette vil ikke skade dem. «Når du går gjennom vannene, vil jeg være med dig. Heller ikke skal liden svidne dig.» Likesom de tre menn i ildovnen fikk sine bånd brent bort, vil de ekte diamanter ligge uskadt i liden, for sliperen regulerer temperaturen.

Sliperen finner andre hjørner på diamantene som trenger sliping og legger dem igjen i sine respektive holdere, og atter fortsetter slipeprosessen. Og endelig fremkommer tilslutt edelstenen uten noen rift, fullkommen, uvurdelig — et syn for øiet.

Just slik er det i vår tjeneste. Gud vil tillate slipeprosessen å fortsette, kanskje ved venner fra hvem vi minst ventet det, for at den sanne Jesu herlighet skal skinne frem fra våre hjerter.

Hvad gjorde Gud f. eks. med den store aposteltjener Paulus? Han drog vanskelighetens fil over ham, og lyttet til svaret.

Hvilket svar fikk han?

I fengselet sang Paulus og Silas ved midnattstid lovsange til Gud. — Paulus gikk igjennom mange hårde prøvelser. Han var ofte i hungersnød, ofte i forfølgelse, i tre tilfeller blev hans rygg slått og hudstrøket.

Og, — hans belønning?

Da han blev gammel kalte Gud ham til sig.

Hadde Paulus levet nu, hadde han i sannhet fått den beste plass i verden, de skulde gjort det beste gjesteværelse istand for ham på misjonsheimen, og gitt ham den mest behagelige stol. Men han fikk rett til så meget mer enn det: Gud tok ham hjem til sin egen bolig. —

Vi ser ham igjen i det romerske fangetårn, så fattig at han skriver til Timoteus, som var underveis: «Min sønn, når du kommer, bring meg din min kappe». Han var så fattig, at han måtte skrive efter en kappe som var gammel og slitt, fordi han ikke hadde penger til å få en annen. Men hvad skriver han fra det samme fengsel til Filipensene? Jo: «Min Gud skal gi eder alt hvad I behøver efter sin rikdom i herlighet i Kristus Jesus».

Gud hadde i den siste tid dradd filen over den dyrebare tro og lyttet efter lyden. Og hvad lyd gav den? Han hørte Paulus si: «Gled eder i Herren alltid, og atter sier jeg: Gled eder».

Så skrev Gud i sin hukommelsesbok: Paulus forblir en dyrebart juvel, jeg vil føre ham hjem til sin evige belønning. —

Nu, efterat stensliperen har tatt ut edelstenen, slipt den og polert den, hvorfor drar han så filen over den? For å bestemme dens sanne renhet og derefter gi den passende stilling. Hvis edelstenen har rifter i sig, gir han den ikke en dyrebart stilling, men hvis han har en edelsten som er ren, uten en rift, har dens størrelse ingen betydning. Så lenge den er ren vil han gi diamanten den vakreste og dyrebare plass som det er mulig for ham.

Jesus har sagt: «Jeg går bort for å berede sted for eder». Han bereder for oss vår evige plass der oppe, i vår tjeneste for ham her nede. Det er ikke ved å omvende tre tusen sjeler eller tre sjeler, men ved å tillate ham å utta oss, slippe oss og polere oss, så at når han drar filen over vårt liv vil merke at vi er kostelige juveler. Og hvis han lar oss gå gjennom dype vanne (og det vil han), så er det for å skue en glimt av herlighet og motta takk for det. Han vil da skrive i sin bok at vi er rene, at vi er sanne og at vi har et glimt av herlighet i oss, hvilket

vil gjøre ham istand til en dag å få os blandt sin kronede juveler. Herren har en evig plass beredt for oss, ti her nede har vi ingen blivende hvileplass. Når du og jeg kommer til himmelen vil Gud se efter — ikke hvor mange medaljer vi har — men efter arr og merker. Gud vil se efter merker av lidelser, merker efter kors, merker efter de dype vanne, og han vil gi oss vår belønning. Vi skal alle være i den samme himmel, men vi skal bli belønnet hver efter våre gjerninger, efter vår trofasthet.

Nu tilslutt: Når vil enden komme? «De skal bli mine, sier Herren, på den dag jeg skaper skal I være mine juveler».

Vi er fortalt i det gamle testamente, at når de hadde bryllup, var ikke alene bruden, men også brudgommen smykket med alle de juveler som man kunde finne. Snart går vi til Lammets bryllup, til budgommens nadverd. Men han vil ikke smykke oss med juveler, du og jeg er kalt til å være hans juveler. Han har betalt prisen og vi blir hans juveler. Vi skal bli hans herlighets pris. Broder og søster, den dag skal han ikke la sitt velbehag hvile over oss fordi vi har omvendt tre tusen sjeler eller bare tre, men fordi vi har vært tro mot korset, og fordi vi har lidt med ham, lidt ved slipingens, lidt ved uttagnings og ved filingen, lidt ved å gå gjennom de dype vanne. «Hvis vi lider med ham skal vi også regjere med ham».

Dette er hvad jeg ønsker å overlade som et pliktvalg til dere brødre og søstre som skal begynne sitt livsverk. — Paulus sa, idet han skriver til de kristne, at i vår innvielse og tjeneste for Gud, er det en bestemt nødvendighet som vi må underkaste oss. «Vet I ikke at de som løper, løper vel alle, men en får prisen, så løp at I må vinne. Enhver som er med i veddekamp, er avholdende ialt, hine for å få en forgjengelig krans, men vi en uforgjengelig», sier han. Se. 1. kor. 9, 24—27.

Det er mulig å vinne tre tusen sjeler ved å preke for andre og alikevel bli en uverdigg, som Paulus nevner muligheten av å bli. Ikke uverdigg for himmelen, men ved mangel av personlig fullkommenhet ikke å motta den høieste belønning, som Herren ønsker å gi. Min bror og søster, Herren er mer interessert i din personlige utvikling, i din udelte tjeneste, enn i hvor mange sjeler du kan vinne. Jeg vet det av erfaring. Han vil bli mer interessert i dine svar, når de går gjennom de dype vanne enn når du har omvendt 100 sjeler. Han vil bli mer interessert for merkene efter forfølgelsen hos dig og mig. Han vil bli mer interessert for utviklingen av våre sjeler enn for hvor mange kirker vi har bygget, eller hvor mange misjonærer vi har sendt ut, eller om vi går selv. Vi kan preke for andre og alikevel være i fare for å være uverdigg selv, hvis vi ikke holder oss i nær forbindelse med ham, ferdige til å møte ham til enhver tid. «De skal på den dag jeg skaper være mine juveler».

Jeg må si som i begynnelsen, at dersom vi gjennom daglig omsorg vil nå fullkommenheten av vår kristelige karakter, skal fuktene følge. Sjeler vil bli frelst, et arbeid for Jesus vil bli gjort og vi vil motta hans «vel gjort»; ikke på grunn av arbeidet som vi har utført, men på grunn av hans arbeid i oss. Så ber jeg Gud at han må hellige oss alle, og at hele eders ånd og sjel og legeme må bevares ustraffelig til den Herre Jesus Kristus kommer.

Din evige lodd.

Skal det bli din lodd å havne der hvor solen ei går ned?

Skal det bli din lodd å være i en evig salighet?

Skal det bli din lodd å skue kongen i hans skjønnhet der, syngende Lammets sang for tronen blandt de frelstes store hær?

Skal til himmelen du komme når din ferd på jord er endt, må i Jesu blod du renses og til Herren bli omvendt.

Tenk, din lodd den kan jo blive, — lytt, o sjei, til dette bud — sammen med demoners skare evig utestengt fra Gud.

Skal det bli din lodd å havne der hvor evig mørke er? der hvor gråten evig høres og hvor lindring ei er nær?

Enn idag du har anledning til å undfly helveds dom. Vend dig, sjei, til Jesus Kristus, mens du kan — og kom!

Arendal i mai.

K. H.

Under nådesolen.

Den avdøde engelske dikter lord Tennyson spasserte en dag sammen med en fremmed herre omkring i sin vakre have. De ble stående ved et duftende blomsterbed. Da sa gjesten:

— Jeg har længe tenkt å spørre Dem, hvad De mener om Kristus? Dikteren svarte ikke straks. Efftertenksomt hvilte hans strålende øine på en vakker blomst. Da pekte han på blomsten og sa:

— Hvad solen er for denne blomst, det er Kristus for mig. Han er min sjels sol.

Det var en god bekjennelse. Mange sier de er på vei til himlen, — men vandrer du på denne vei? Den som ber han får. Ingen ber forgyves, hvis man ber i vår Herre Jesu navn.

En troende kvinne, hvis mann var fritenker, led usigelig fordi mannen ofte i barnas nærvær spottet det som var henne dyrebart og hellig. Hun sa dog aldri et ord, da hun ikke vilde fjerne barnas hjerter fra faren. Men da de små var kommet i seng om kvelden, tok hun sitt nytestaments og leste for dem om Frelserens liv, uten å tilføie det minste ianledning farens uttalelser. Sannheten viste sig å være den beste motgift. Hun levte lenge nok til å høre tre av sine sønner predike Kristus og alle barna blev vunnet for Jesus.

Derfor, du mor, hold fast ved bekjennelsen av Herren og ved troesankeret. Bed og arbeid, og du skal ikke be og arbeide forgyves. Herren er trofast. Han svikter ikke og forlater oss ikke. (Gjengitt av br. H. Zeller).

Vi ber så ofte

om å bli frigjort fra verden, men når Gud svarer på våre bønner og vi blir satt til side og kanskje mister vår anseelse, så klager vi over «denne hårde prøvelse».

FOR FAMILIENS YNGSTE

Hvorledes Abraham Lincoln hjalp en liten pike til å tjene penger til misjonsbøssen.

I en av de mindre byer i staten New York bodde en liten pike med sin far, mor og broder i et gammeldags hyggelig hjem, hvor de fikk besøk av adskillige gjester. En av disse var den store Abraham Lincoln, de Forenede Staters president.

Den lille piken var meget glad, når han kom og pleide å sitte på han fang og tale med ham. Hun kalte ham «Onkel Abi» og han kalte henne ofte «Sissie», skjønt hennes virkelige navn var Julia.

En gang, da presidenten besøkte Julia hjem, satt Julia og talte pengene i sin misjonsbøsse.

— Hvad er det du bestiller? spurte Lincoln.

— Jeg tel'er mine misjonspenger, Onkel Abi», svarte Julia.

Lincoln stakk sin hånd i lommen og hentet noe frem som han vilde rekke Julia; men hun trakk sin bøsse tilbake.

— Det kan jeg ikke motta, Onkel Abi, så hun alvorlig. Jeg skal selve tjene alt hvad jeg putter i denne bøsse.

Da Lincoln neste dag skulle avsted til toget, sa han til Julia: — Mon du ikke kunde gå med mig ned til stasjonen, Julia?

Som de nu vandret gjennom gatene,

idet Lincoln bar sin vadsekk i den ene hånd, skiftet han hånd og sa derhos Tror du ikke du kunde hjelpe mig å bære min vadsekk, Julia, den er så tung? — Det var en gammel vadsekk med to håndtak.

Julia tok da fatt i det ene håndtaket således hjalp de hinannen med å bære den til stasjonen, alt mens de talte tert sammen. Ved stasjonen tok presidenten vadsekken og tok et skjønt gjenstandestykke frem av sin lomme, som den lille pike det og sa: — Ta det, det er misjonspenger som du selv har fortjent.

— Å takk skal du ha, Onkel Abi, hun gjad.

Neste søndag blev misjonsbøssen åpnet i søndagsskolen.

— Hvor mange penge har du i misjonsbøssen, Julia? spurte foretoren.

— 82 cent, svarte den lille piken støven. (Der går hundre cent på en dollar.)

— Er du sikker på at det er alle du har? Hvor er da denne kommet? Det var den skinnende mynt, som siden hadde gitt henne.

— Å, den gav Onkel Abi mig, men han ivrigt, — jeg tjente den ved å hjelpe ham med å bære hans vadsekk.

Den skinnende mynt var et 5 dollar guldstykke.

Der er dem som strør ut og får ennu mer, og der er dem som holder tilbake mer enn rett er, og det blir dog kun fattigdom.

Ordspr. 11, 24

Misjonskasserere og adresser for fri misjonærer.

Kina.

F. O. SHRØDER:

A. Toftner, Sofienberggt. 16, Oslo.

MARGRETHE DØRUM og HILMA

KARLSEN:

Janette Bruu, Welhavensgt. 10, Oslo.

CHRISTOFA BRUNDTLAND:

L. Hvidsten, Tyskesmugget, 28, Bergen.

HELGA LUNDEBY:

J. Lind, Verlegaten 21, Moss.

RUTH PEDERSEN og ESTHER

PETTERSEN:

Inkassosjef Th. Wessel, Nordstrand.

JENS FJELD:

K. Aarmo, Ski st.

OLGA SCHULT (f. t. Norge):

Gerda Siveland, Rosenborggt. 1, Oslo.

ALFHILD BJERVA:

G. Bergh, Youngsgt. 1, Oslo.

SIGNE PEDERSEN og INGA

JOHNSEN:

Th. Wessel, Nordstrand pr. Oslo

M. PAULSEN og IDA LORENTZEN:

Bidrag kan sendes Misjons-Røsten.

AGNES og TORKILD RASMUSSEN:

G. Bergh, Youngsgaten 1. Oslo.

Alaska.

GUSTAV NYSETER:

Nyseter, Oslen pr. Rena.

Finnmarken.

OSKAR GAMST, Breivikbotn.

DEMANDA EILERTSEN, Breivikbotn.

ASTRID SCHIE, Breivikbotn.

ANDREAS MATHESEN, V. Jakobselv.

DORTHEA KLEM:

Thora Finnerud, Danvik, Drammen.

KRISTIAN SKIPPERUD:

Anna Thøgersen, Teatergaten 1, Oslo.

MARTHA HAGA:

Jørgen Monsrud, Harestua.

Argentina:

BERGER N. JOHNSEN:

H. H. Spønstebo, Otterholdt pr. Bø, Telemark.

SIGURD GRØNVOLD:

Johan O. Johnsen, Slemmestad.

Afrika:

P. EVENSTAD:

Emma Hoel, Parkveien 6, Oslo.

India:

DAGMAR ENGSTROM og ANNA JENSEN:

Ingvald Finnerud, Danvik, Drammen.

FRANCK DESMOND:

Hardy O. Mossberg, Kredittveien, Halden.

HANS SVENDBERG:

Form. J. Karlsen, Haldens øst, Tistedalen pr. Halden.

GUNHILD ABØ:

BORGHILD NORDLI:

Dronningensgt. 20, Narvik, Norge.

DAGMAR JACOBSEN:

Sverre Severinsen, Smittestovveien 19, Drammen.

HILDA WERGEGDAL:

Jens Jarnes, Passebæk p. o. S, var.

RACHEL EDVARSEN:

Kontorist O. Langerud, Numbebanen, Kongsberg.

VALBORG FRANDSEN:

Bidrag kan sendes Misjons-Røsten.

«Glommen»s trykkeri, Sarpsbøl